

Publicerad 2007-09-27 21:18 av Snubblaraldrig

Kaos, kaos, kaos.. Eller i orden av en gammal lärare; orddiare.. (inget vackert och inget att vara stolt över) men jag kände att denna text skulle delas med till andra, läs, tänk, och kanske kommentera?

Mörbultande ordkaos utan slut (!)

Kaos inombords

kaos utombords

kaos överallt

känslor kommer tillbaka

plågsamma smärtande minnen om en svunnen tid

tankarna gör revolt i en minnestunnel utan ljus i dess slut

allt är kaos

allt är knas

Allt det jag försökte glömma,

allt det jag gömt inombords

bubblar upp, vill ut!

Vill spränga mina lungor,

mitt blodomlopp mitt allt!

Ingenting ingenting kommer någonsin bli sig likt

aldrig mera trygg,

aldrig mera säker.

Alltid smärta.

Smärta, utan ände!

vill inte,

vill inte!

Låt mig va, vill inte veta av mer!

Orkar inte mera kaos.

Detta evigt varande psykiska kaos som smärta både inre och yttre!

Fysiskt och psykiskt mörbultad!

Plågad av glädjen, plågad av smärtan!

Plågad av saknaden av det jag behöver mest i mitt liv!

Kärlek, värme och tröst!

Inget mer, inget lättare och samtidigt inget svårare att begära i vårt avlänga, kala, kalla (!) land! Ingen medkänsla ingen hjälp och framför allt; ingen tröst av en värmande och älskande röst!

Försvinn hemska tanke, försvinn!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Snubblaraldrig med Poeter.se id #13140 innehar upphovsrätten